

СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ МІСЦЕВИМИ ФІНАНСАМИ

Автор – Гітіна Юлія, студ. гр. АРХ-18ст

Науковий керівник – к. е. н., доц. каф. фінансів, обліку та маркетингу Бойко Т. Ю.
ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

Забезпечення ефективної системи державного контролю, безумовно, повинно ґрунтуватися на правових засадах, мати чітке правове регулювання, і лише за таких умов здатне забезпечити досягнення цілей контрольної діяльності. Правова регламентація державного контролю насамперед повинна забезпечувати чіткий розподіл повноважень, завдань та систему реалізації контрольних заходів відповідних органів державної влади у нормативно-правових актах [1, с. 95–98].

На сьогодні у економічному середовищі вченими розроблена достатня наукова база даного питання. Так, група західноукраїнських дослідників А. Михайлов, В. Діденко та Г. Ярецька виокремлюють наступні етапи процесу державного контролю: перший – розробка стандартів та критеріїв системи контролю; другий – порівняння досягнутих результатів з розробленими стандартами, що включає: встановлення масштабів допустимих відхилень та винятків із загального правила, вимірювання результатів, передачу і поширення інформації, оцінку інформації про результати; третій – прийняття необхідних корегуючих дій, що складається з трьох ліній поведінки: нічого не розпочинати, ліквідувати відхилення, переглянути стандарти [2, с. 42–47].

В сучасних умовах економічних відносин виникають нові форми здійснення контролю, в основі яких лежать особливості відносин суб'єктів та об'єктів управління, об'єднання зусиль для протидії різним непередбачуваним ситуаціям, які зобов'язують діяти спільно в напрямку їх подолання. Це змушує впроваджувати нові технології не лише в систему організації та фінансування державних заходів в системі контролю, а й спонукає економічно обґрунтовувати рішення про суть та необхідність таких заходів.

Для розбудови в Україні ефективної системи державного контролю сучасні економісти виділяють наступні першочергові напрями:

- 1) чітко визначити розмеження повноважень і функцій суб'єктів державного контролю, тобто кожного контролюючого органу, які закріплені законодавчо-нормативною базою;
- 2) законодавчо врегулювати механізм реагування за результатами контрольних заходів з метою досягнення дієвості контролю;
- 3) удосконалити механізм взаємодії внутрішнього і зовнішнього фінансового контролю, який має забезпечити підвищення ефективності діяльності органів державного управління;
- 4) запровадити методичні засади державного аудиту ефективності діяльності державних підприємств, а особливо комунальних, які створені за участю держави [3, с. 70–75].

Одними з основних умов повноцінної організації державного фінансового контролю є наявність його повноважних суб'єктів, чітка регламентація та координація їхньої діяльності. Система органів державного фінансового контролю бюджетних установ в Україні наведена на рисунку.

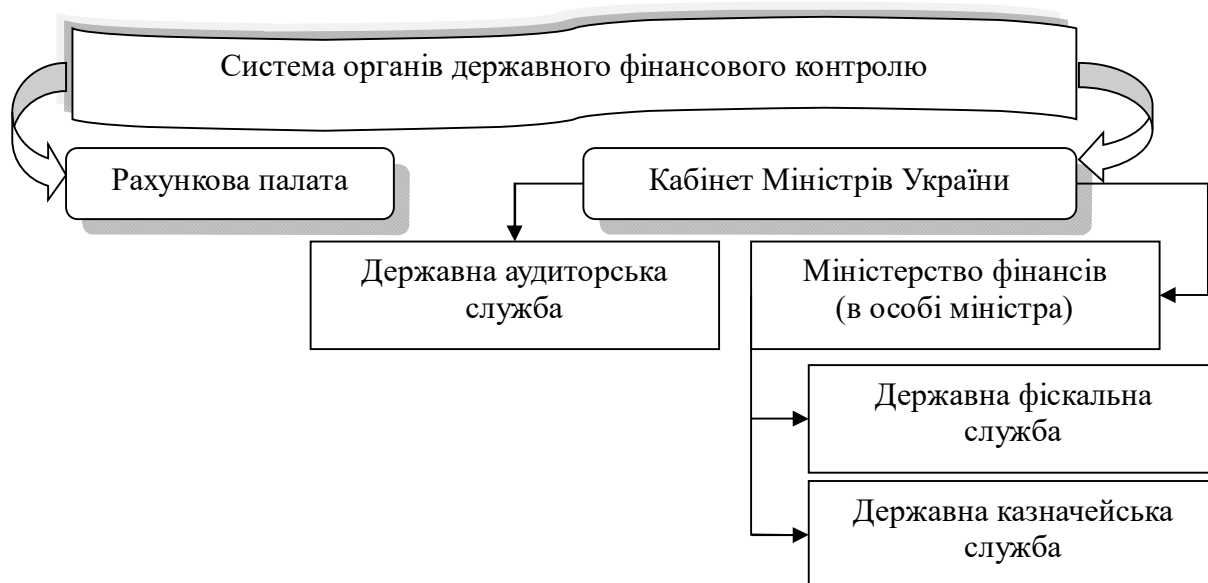

Рис. Система органів державного фінансового контролю в Україні [4, с. 18–21]

Результати проведеного дослідження дають змогу дійти висновку, що в Україні сформована цілісна система державного фінансового контролю як сукупність контрольно-аналітичних і експертних інститутів – органів зовнішнього та внутрішнього державного фінансового контролю за суб'єктами державного сектору з метою забезпечення законності, попередження порушень фінансової дисципліни, економічної ефективності під час формування, розподілу й використання державних фінансових ресурсів [5, с. 31–34].

У контексті сучасного етапу модернізації вітчизняної системи державного фінансового контролю варто звернути увагу на те, що у різних органів державного фінансового контролю в Україні однакові повноваження та підконтрольні об'єкти. Водночас потенційне дублювання функцій контролюючих органів повинне розглядатися як система стримувань і противаг, що забезпечить принцип прозорості державного фінансового контролю в Україні.

Список використаних джерел

1. Ангеліна І. А. Система органів державного фінансового контролю і нагляду України: проблеми формування. *Економічний часопис – XXI*. 2018. № 11–12. С. 95–98.
2. Дребот С. Європейський вектор у сфері перебудови системи державного фінансового контролю. *Фінансовий контроль*. 2019. № 2. С. 42–47.
3. Магурчак Т. П. Фінансовий контроль як функція системи управління. *Молодий вчений*. 2019. № 11. С. 70–75.
4. Матвійчук А. Відкритість використання публічних коштів. *Фінансовий контроль*. 2019. № 4. С. 18–21.
5. Піхоцький В. Зарубіжний досвід організації державного фінансового контролю та можливості його використання в Україні. *Економіст*. 2019. № 1. С. 31–34.